

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **M. Ch.** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 5. 2018, č. j. 62 Az 10/2018 – 45,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 28. 2. 2018, č. j. OAM-100/ZA-ZA11-ZA15-2018, žalovaný vyhodnotil žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1995 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle § 25 písm. i) zákona o azylu. Žalovaný dále určil Spolkovou republiku Německo jako stát příslušný k posouzení podané žádosti.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který ji zamítl rozsudkem ze dne 30. 5. 2018, č. j. 62 Az 10/2018 – 45. Rozsudek krajského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je dostupný na <http://www.nssoud.cz> a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost a navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Návrh odůvodnil tím, že v případě nuceného vycestování by ztratil právo pobytu na území České republiky a nemohl by se tak osobně podílet na soudní ochraně svých práv a vykonávat práva účastníka řízení před Nejvyšším správním soudem. Zároveň by bylo zásadním způsobem zasaženo do jeho rodinného a soukromého života. V České republice žije ve společné domácnosti se svojí družkou a devítiměsíční dcerou. S ohledem na jejich nemajetnost nemají prostředky, aby spolu se stěžovatelem vycestovaly do zahraničí. Tvrzení o svém otcovství pak stěžovatel doložil rodným listem nezletilého dítěte.

[4] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že nesouhlasí s jeho přiznáním. Účinky napadeného pravomocného rozhodnutí pro stěžovatele nepředstavují nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Přiznání odkladného účinku je vyhrazeno pouze pro ojedinělé případy, kdy by v důsledku okamžitého výkonu rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné a nevratné újmě. Důvody, které stěžovatel ve své žádosti o přiznání odkladného účinku uvádí, nemohou prokázat vznik natolik intenzivního následku, který by se dal klasifikovat jako újma podle § 73 odst. 2 s. ř. s. Vycestování stěžovatele do Německa nelze označit za nenahraditelnou újmu tím spíš, že se jedná o uplatnění bezprostředně závazného Dublinského nařízení. Žalovaný

dále nesouhlasí s tvrzením stěžovatele, že případným vycestováním z území České republiky by mu bylo upřeno právo na soudní ochranu. V této souvislosti žalovaný odkázal na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. na usnesení ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 Azs 271/2015 – 32, nebo na usnesení ze dne 8. 3. 2017, č. j. 3 Azs 2/2017 – 30. Stěžovatel navíc žádá o ustanovení advokáta, se kterým má možnost být v rámci moderních informačních komunikačních prostředků v kontaktu, a ten může hájit jeho práva soudní cestou.

[5] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[6] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Nejvyšší správní soud shledal návrh stěžovatele důvodným. Přihlédl zejména k tomu, že podání kasační stížnosti nemá v této věci odkladný účinek ze zákona a v důsledku nepřiznání odkladného účinku by stěžovateli hrozila bezprostřední a závažná újma spočívající v tom, že by byl nucen k návratu do Německa, což by mohlo mít negativní vliv na jeho soukromý a rodinný život, když by byl nucen opustit svou družku a nezletilou dceru, se kterými sdílí společnou domácnost. V této souvislosti je třeba dodat, že v nyní posuzovaném případě, na rozdíl od žalovaným odkazované judikatury, krajský soud přiznal žalobě odkladný účinek (viz usnesení ze dne 17. 4. 2018, č. j. 62 Az 10/2018 – 30). Za této situace proto pro stěžovatele přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti relevantní smysl má, neboť pozastavení účinků správního rozhodnutí tak zůstane i nadále zachováno. Odhlédnout nelze ani od toho, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, ze dne 16. 8. 2012, č. j. 4 As 56/2012 - 58, nebo ze dne 5. 11. 2014, č. j. 1 Azs 140/2014 - 25). Navíc stěžovatel není v současné době v soudním řízení zastoupen, neboť zdejší soud o jeho návrhu na ustanovení zástupce dosud nerozhodl. Nejvyšší správní soud zároveň neshledal, že by se přiznání odkladného účinku dotklo práv třetích osob nebo bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem; nic takového ostatně nenamítl ani žalovaný ve svém vyjádření.

[8] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci byly splněny obě podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[9] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. července 2018

v z. JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu